

คู่มือปฐมพยาบาล สำหรับประชาชน

ฉบับจิตอาสาเฉพาะกิจด้านการแพทย์

ชื่อหนังสือ คู่มือปฐมพยาบาลสำหรับประชาชน

ฉบับจิตอาสาเฉพาะกิจด้านการแพทย์

พิมพ์ครั้งที่ 1 13 ตุลาคม 2560

3,000 เล่ม

บรรณาธิการที่ปรึกษา พลอากาศตรีเอกอุ เอี่ยมอรุณ

พันเอกเอนกพงษ์ หิรัญญูลาวัลย์

บรรณาธิการ แพทย์หญิงนฤมล สวรรค์ปัญญาเลิศ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ นางเพียงพิมพ์ ตันติลีปิกร

นายยุทธนา สมานมิตร

จัดพิมพ์โดย กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

พิมพ์ที่ บริษัท โอ-วิทย์ (ประเทศไทย) จำกัด

คำนำ

การปฐมพยาบาลเป็นกิจกรรมที่คาดหวังให้จิตอาสาเฉพาะกิจ ด้านการแพทย์ มีความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นและสามารถ ช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อหลีกเลี่ยงและลดผลความรุนแรงจากภาวะฉุกเฉิน ทั้งนี้ การปฐมพยาบาลเป็นแนวทางที่ง่ายและสามารถป้องกันได้

คู่มือปฐมพยาบาลนี้ได้รวบรวมความรู้และข้อแนะนำในการ ปฐมพยาบาลเบื้องต้น สำหรับใช้ประโยชน์ในการดูแลรักษาผู้ป่วยที่เจ็บป่วย ฉับพลัน ผู้จัดทำหวังว่าคู่มือนี้จะเป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้ ตามสมควร หากมีข้อคิดเห็นขอน้อมรับด้วยความขอบคุณ

> นายสมศักดิ์ อรรฆศิลป์ คริบดีกรมการแพทย์

Alm 1

สารบัญ

	หน้า
การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	7
หลักการปฐมพยาบาล	7
การช่วยเหลือเมื่อพบผู้ป่วย	8
การช่วยเหลือเมื่อพบผู้ป่วยไม่หายใจและไม่มีชีพจร	9
การเป็นลม	10
การเป็นลมจากการเสียเหงื่อ	11
การเป็นลมจากความร้อน	12
สิ่งแปลกปลอมผงฝุ่นเข้าตา	13
เลือดกำเดาไหล	14
หกล้มแผลถลอก	15
ข้อเคล็ด ข้อเท้าแพลง	16
ตะคริว	17
แนวทางการดูแลจิตใจประชาชน	18

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

การให้การช่วยเหลือเบื้องต้นเมื่อพบอุบัติเหตุแก่ผู้บาดเจ็บก่อนนำส่ง โรงพยาบาล เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บเพิ่มขึ้น พิการ หรือเสียชีวิต

วัตถุประสงค์

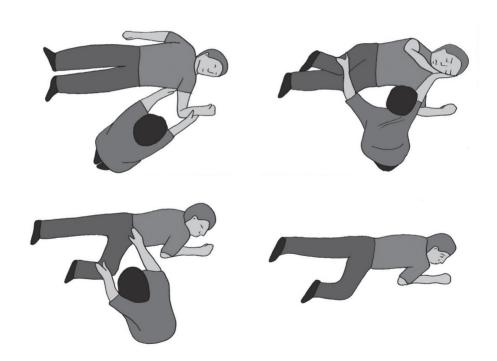
- 1. เพื่อให้ผู้บาดเจ็บมีชีวิตรอด
- 2. เพื่อไม่ให้ผู้บาดเจ็บได้รับอันตรายเพิ่มขึ้น
- 3. เพื่อให้ผู้บาดเจ็บฟื้นกลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็ว

หลักการปฐมพยาบาล

- 1. อย่า ตื่นเต้น ตกใจ
- 2. สังเกตอาการผู้บาดเจ็บ
- 3. ให้การปฐมพยาบาลตามลำดับความสำคัญ
- 4. แจ้งหน่วยแพทย์หลักที่อยู่ใกล้เคียง
- 5. นำส่งโรงพยาบาล

การช่วยเหลือเมื่อพบผู้ป่วย

- 1. เรียกผู้ป่วย
- 2. ขอความช่วยเหลือ
- 3. พลิกตัวผู้ป่วย
- 4. ตรวจการหายใจ
- 5. ผู้ป่วยหายใจเองได้ให้นอนท่าที่ปลอดภัย คือนอนตะแคงกึ่งคว่ำ
- 6. นำส่งโรงพยาบาล

การช่วยเหลือเมื่อพบผู้ป่วยไม่หายใจและไม่มีชีพจร

- 1. เปิดทางเดินหายใจกดหน้าผากยกคาง
- 2. ถ้ามีสิ่งแปลกปลอมในปากให้ล้วงออก
- 3. ให้จิตอาสาเฉพาะกิจด้านการแพทย์ แจ้งหน่วยแพทย์หลักในพื้นที่ ที่อยู่ใกล้เคียง และ/หรือ แจ้งหมายเลข 1669

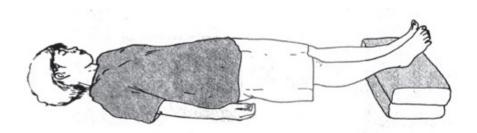

การเป็นลม

หมายถึง การหมดความรู้สึกในช่วงสั้นๆ เนื่องจากเลือดไปเลี้ยง สมองไม่เพียงพอ

อาการ อ่อนเพลีย วิงเวียนศีรษะ หน้าซีด ตัวเย็น ชีพจรเบา

- 1. จัดให้นอนราบ ยกเท้าสูงกว่าลำตัวเล็กน้อย
- 2. คลายเสื้อผ้าให้หลวม
- 3. ให้อยู่ในที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก

การเป็นลมจากการเสียเหงื่อ

หมายถึง เป็นลมจากการเสียเหงื่อ เป็นภาวการณ์สูญเสียน้ำและ เกลือแร่ ในร่างกายทางเหงื่อหลังจากการทำงานหนักหรือออกกำลังกาย อย่างหักโหมในวันที่อากาศร้อนจัด

อาการ ปวดศีรษะ ผิวหนังเย็นซีดและชื้นอาจเป็นตะคริว มีเหงื่อ ออกมาก

- 1. ให้ผู้ป่วยนอนราบ พักในที่ร่มและเย็น หรือที่มีอากาศถ่ายเทได้ดี
- 2. ให้ดื่มน้ำมากๆ (ค่อยๆ จิบ) หรือให้ดื่มน้ำผสมเกลือแร่
- 3. ถ้าอาการไม่ดีขึ้นควรรีบนำส่งโรงพยาบาล

การเป็นลมจากความร้อน

สาเหตุ เกิดจากร่างกายไม่สามารถระบายความร้อนออกได้ เนื่องจากอยู่กลางแจ้งหรือในที่ร้อนจัดทำให้กลไกขับเหงื่อของร่างกาย ไม่ทำงาน

- 1. ให้ผู้ป่วยนอนราบในที่ร่มและเย็น
- 2. เช็ดตัวผู้ป่วยด้วยน้ำเย็น เพื่อให้ความร้อนลดลงให้เร็วที่สุด
- ้ 3. ถ้าอาการไม่ดีขึ้นควรรีบนำส่งโรงพยาบาล

สิ่งแปลกปลอมผงฝุ่นเข้าตา

การปฐมพยาบาล

- 1. เปิดลูกตาเพื่อหาสิ่งแปลกปลอม
- 2. ให้ล้างตาด้วยน้ำสะอาด
- 3. ถ้าฝุ่น ผง ติดที่ตาขาว ใช้ปลายผ้าสะอาดหรือปลายไม้พันสำลี เขี่ยเศษผงออก
 - 4. ถ้าฝุ่น ผง ติดแน่นหรือติดตาดำให้ปิดตาด้วยผ้าสะอาด
 - 5. รีบนำส่งโรงพยาบาล

ข้อห้าม

- 1. ห้ามขยี้ตา เพราะจะทำให้ตาระคายเคืองเพิ่มมากขึ้น
- 2. ห้ามใช้ของมีคมหรือไม้เขี่ยเศษผงที่เข้าตา

เลือดกำเดาไหล

สาเหตุ มาจากการกระทบกระแทก การเป็นหวัด การสั่งน้ำมูก การติดเชื้อในช่องจมูก หรือ ความหนาวเย็นของอากาศ

การปฐมพยาบาล

- 1. ให้ผู้ป่วยนั่งนิ่งๆ เอนตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
- 2. ใช้มือบีบปลายจมูก และให้หายใจทางปากโดยบีบปลายจมูกไว้ 10 นาที ให้คลายมือออกถ้าเลือดยังไหลต่อให้บีบต่ออีก 10 นาที ถ้าเลือด ไม่หยุดใน 20 นาที ให้รีบนำส่งโรงพยาบาล
- 3. ถ้ามีเลือดออกมาก ให้ผู้ป่วยบ้วนเลือดหรือน้ำลายลงในอ่าง หรือ ภาชนะที่รองรับ
 - 4. เมื่อเลือดหยุดแล้ว ใช้ผ้าสะอาดเช็ดบริเวณจมูกและปาก

ข้อห้าม

1. ห้ามสั่งน้ำมูก หรือล้วงแคะ ขยี้จมูก เพราะจะทำให้อาการแย่ลง

หกล้มแผลถลอก

เมื่อหกล้มอาจมีแผลถลอกได้ เช่น ที่บริเวณหัวเข่า ข้อศอก เป็นต้น แผลลักษณะนี้จะมีผิวหนังลอกหลุด มีเลือดออกเล็กน้อย อาจมีสิ่งสกปรกที่ แผล ถ้าปล่อยทิ้งไว้อาจเกิดการติดเชื้อมีหนองได้

- 1. ล้างแผลด้วยน้ำสะอาดและสบู่ เพื่อให้สิ่งสกปรก เศษดิน หรือ กรวดออกให้หมด
 - 2. ใช้ผ้าสะอาดกดแผลห้ามเลือดให้หยุดไหล
 - 3. ใส่ยาสำหรับแผลสด
 - 4. ปิดแผลด้วยพลาสเตอร์ หรือผ้าสะอาด

ข้อเท้าเคล็ด ข้อเท้าแพลง

ข้อเท้าเคล็ด ข้อเท้าแพลง เกิดจากการเคลื่อนไหวผิดท่า ทำให้เกิด การหมุน พลิก บิด ของข้อเท้า เช่น เดินพลาด ตกหลุม เหยียบก้อนหิน ถูกกระแทก หรือของหล่นทับ มักมีอาการ ปวด บวม เจ็บ เคลื่อนไหวไม่ถนัด ในผู้สูงอายุส่วนมากจะมีกระดูกบริเวณข้อเท้าหักร่วมด้วย

การปฐมพยาบาล

- 1. ให้ข้อเท้าที่ได้รับบาดเจ็บอยู่นิ่งๆ ห้ามเดิน
- 2. ยกเท้าให้สูงเล็กน้อยเพื่อห้ามเลือดและลดบวม
- 3. ประคบด้วยความเย็นทันทีนานอย่างน้อย 20 นาที ห้ามประคบ ด้วยความร้อนใน 24 ชั่วโมงแรก
- 4. ยึดข้อเท้าให้นิ่งด้วยผ้ายืด ถ้าสวมรองเท้าผ้าใบ หรือรองเท้าที่ผูก ด้วยเชือกให้คลายเชือกผูกรองเท้าแต่ไม่ต้องถอดรองเท้า
 - 5. ถ้าให้การปฐมพยาบาลแล้วอาการไม่ดีขึ้นให้รีบนำส่งโรงพยาบาล

ข้อควรระวัง

ถ้ามีอาการปวด และบวมมากขึ้น เดินไม่ได้ แสดงว่ามีกระดูกหัก ร่วมด้วยให้ปฐมพยาบาลเหมือนข้อเท้าหัก แล้วรีบนำส่งโรงพยาบาล

ตะคริว

หมายถึง อาการเกร็งของกล้ามเนื้อมัดใดมัดหนึ่งของร่างกาย เช่น ท้อง แขน ขา และน่อง เป็นต้น

สาเหตุ มักเกิดจากการสูญเสียน้ำและเกลือแร่เป็นจำนวนมาก เช่น หลังออกกำลังกายเป็นเวลานาน เสียเหงื่อมาก นอกจากนี้ยังพบว่า การที่กล้ามเนื้อมีการเคลื่อนไหวน้อย หรือขาดการเตรียมพร้อมก่อนเล่นกีฬา ก็เป็นสาเหตุให้เกิดตะคริวได้

อาการ ปวดเกร็งกล้ามเนื้อและขยับไม่ได้

- 1. หยุดการเคลื่อนไหว
- 2. ยืดกล้ามเนื้อมัดที่กำลังเกิดอาการเกร็งออก เพื่อให้กล้ามเนื้อ ได้มีการคลายตัวและบีบนวด เพื่อให้เกิดการไหลเวียนดีที้น
 - 3. ให้ดื่มน้ำเกลือแร่

แนวทางการดูแลจิตใจประชาชน

จิตอาสาสามารถช่วยดูแลจิตใจประชาชนที่มาร่วมพระราชพิธีฯ ได้ด้วยการปฐมพยาบาลทางใจตามแนวทาง 3 ส. ดังต่อไปนี้

1. สอดส่อง มองหา

สอดส่องมองหาคนที่แสดงอารมณ์สูญเสีย เช่น คนร้องให้ เสียใจ อย่างมาก รวมทั้งสังเกตปฏิกิริยาทางจิตใจที่เกิดขึ้นกับคนนั้น และถามถึง ความต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน

2. ใส่ใจ รับฟัง

เมื่อเจอคนที่แสดงอารมณ์สูญเสียดังกล่าวให้เข้าไปทักทายพูดคุย พร้อมทั้ง รับฟังสิ่งที่เขาระบายด้วยความสนใจ ไม่เร่งรีบ จ้องมองสบตาและ สัมผัสอย่างอ่อนโยน เพื่อแสดงความเข้าใจ เห็นใจ และใช้ภาษากาย เช่น การสัมผัสเพื่อย้ำว่าเรากำลังสนใจฟังอยู่เพื่อช่วยให้คนที่มีอารมณ์โศกเศร้า ได้ระบาย คลี่คลายความทุกข์ในใจออกมา

3. ส่งต่อ

พูดคุยถามความต้องการ ความกังวลใจ และสนับสนุน ความต้องการเบื้องต้นเท่าที่สามารถทำได้ หากพบผู้ที่มีอารมณ์เศร้ารุนแรง ให้ประสานส่งเจ้าหน้าที่ด้านการแพทย์และสาธารณสุข

อาการที่ต้องเฝ้าระวัง

บรรยากาศในระหว่างพระราชพิธีฯ นั้น จะมีการบรรเลงดนตรีที่ เศร้าโศก มีฝูงชนแออัด อากาศร้อน ซึ่งภาวะดังกล่าวอาจทำให้ประชาชน เกิดความตึงเครียด และอาจส่งผลให้มีอารมณ์โมโหง่าย หายใจถี่กว่าปกติ เป็นลม นอกจากการดูแลจิตใจเบื้องต้นตามแนวทาง 3 ส. แล้วนั้น จิตอาสา ควรสังเกตอาการที่ต้องเฝ้าระวังเพื่อให้การช่วยเหลือ ดังนี้

- 1. มีอาการทางกายจากความเครียดทางจิตใจและควบคุมตนเองไม่ได้ เช่น หายใจเร็วกว่าปกติ หรือบ่นว่าเหนื่อย มือเกร็งจีบ ชัก ฯลฯ ให้ช่วยเหลือ เบื้องต้น ดังนี้
 - 1) ประเมินชีพจรว่าผิดปกติหรือไม่
 - 2) สอบถามประวัติการมีโรคประจำตัว

หากพบข้อ 1 หรือ 2 ผิดปกติให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ด้านการแพทย์ และสาธารณสุข

หาก 2 ข้อข้างต้นไม่พบความผิดปกติ ให้นึกถึงภาวะหายใจเร็ว ดำเนินการทำให้หายใจช้าลง ดังนี้

- 1) แยกตัวออกมาจากฝูงชน พามานั่งให้สบาย หายใจเข้าออกช้าๆ
- 2) ใช้กรวยกระดาษครอบจมูกหายใจเข้าลึกๆ ช้าๆ พร้อมชวน พูดคุยให้ผ่อนคลาย ประมาณ 3-5 นาที

ถ้าอาการไม่ดีขึ้นให้แจ้งเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และสาธารณสุข

- 2. มีอาการโศกเศร้าเนื่องจากความกดดันจิตใจ เช่น โศกเศร้า ร้องให้จนคุมอารมณ์ไม่อยู่ บางคนอาจมีกรีดร้อง ชัก เป็นลม ไม่รู้สึกตัว และ มีการแพร่กระจายของอาการเหล่านี้ไปสู่คนอื่นๆ อย่างรวดเร็ว หากพบ กลุ่มคนที่แสดงอาการโศกเศร้าหมู่ให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ/ทหาร ให้ช่วยกันฝูงชนออกจากผู้มีอาการ พูดคุยให้ผ่อนคลาย ให้สอนการหายใจ เข้าออก ช้าๆ ลึกๆ แล้วจึงแจ้งเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และสาธารณสุขให้ เข้าช่วยเหลือ
- 3. สังเกตผู้มีพฤติกรรม/อารมณ์ไม่ปกติ ได้แก่ ท่าทางไม่เป็นมิตร แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสกปรก ตัวมีกลิ่นเหล้า อารมณ์ขึ้นๆ ลงๆ โกรธง่าย พูดจาคุกคามผู้อื่น พกอาวุธ

หากได้รับแจ้งจากฝูงชนหรือพบผู้มีอาการดังกล่าวให้รีบแจ้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจ/ทหาร

เทคนิคการพูดคุยสื่อสารกับประชาชน ที่จะช่วยลดภาวะเครียดหรือเศร้า

สิ่งที่ควรทำ (DO)

- น้ำเสียงเป็นมิตร อบอุ่น จริงใจ
- เน้นการฟังอย่างตั้งใจและมีความอดทน
- ยอมรับอารมณ์เศร้าของผู้มาร่วมงาน
- ให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมตรงความต้องการ

สิ่งที่ไม่ควรทำ (DON'T)

- ใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสม เช่น พูดห้วน พูดโอ้อวด ซักถามมากเกินไป หรือสื่อสารทางลบ
- มีอารมณ์ร่วมไปกับประชาชนด้วย เช่น ร้องให้
- ให้คำสัญญาต่างๆ ที่ไม่แน่ใจว่าจะทำให้ได้
- การตัดสินว่าผู้รับการช่วยเหลือมีปัญหาทางจิต เพราะเขา
 เป็นคนธรรมดาที่อยู่ในเหตุการณ์ที่ไม่ธรรมดาก็ได้
- เข้าจัดการกับผู้มีพฤติกรรม/อารมณ์ไม่ปกติ ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- 1. วรรณี ชัชชวาลทิพากร, อรวรรณ เจริญผล, บรรณาธิการ. ชีวิต จะปลอดภัยถ้าใส่ใจปฐมพยาบาล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ตีรณสาร; 2547
- 2. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

